

Elektronicznie podpisany
przez: "Jan Kleinsmidt; Urząd
Marszałkowski Województwa
Pomorskiego"
Data: 2011.05.06 16:22:18
Odcisk palca certyfikatu: b2e d041
c666 4eb3 637d 292 265 429c
79b9 4e22

**UCHWAŁA Nr 143/VII/11
Sejmiku Województwa Pomorskiego
z dnia 27 kwietnia 2011 r.**

w sprawie Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego

Na podstawie art. 18 pkt 20 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie województwa (tekst jednolity: Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1590 ze zm.¹⁾) i art. 16 ust. 2 i 3 oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (tekst jednolity: Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220 ze zm.²⁾)

Sejmik Województwa Pomorskiego uchwala co następuje:

§ 1

- 1 . Trójmiejski Park Krajobrazowy, zwany dalej „Parkiem”, obejmuje obszar o powierzchni 19.930 ha położony na terenie następujących gmin województwa pomorskiego: Szemud (powiat wejherowski), Wejherowo (powiat wejherowski) oraz w miastach: Gdańsk (powiat grodzki Gdańsk), Gdynia (powiat grodzki Gdynia), Rumia (powiat wejherowski), Sopot (powiat grodzki Sopot) i Wejherowo (powiat wejherowski).
- 2 . W celu zabezpieczenia Parku przed zagrożeniami zewnętrznymi wynikającymi z działalności człowieka jest wyznaczona otulina Parku o powierzchni 16.542 ha położona na terenie następujących gmin województwa pomorskiego: Luzino (powiat wejherowski), Przodkowo (powiat kartuski), Szemud (powiat wejherowski), Wejherowo (powiat wejherowski), Żukowo (powiat kartuski) oraz w miastach: Gdańsk (powiat grodzki Gdańsk), Gdynia (powiat grodzki Gdynia) i Wejherowo (powiat wejherowski).
- 3 . Przebieg granicy Parku określa Załącznik Nr 1 do niniejszej uchwały.
- 4 . Otulinę Parku określa Załącznik Nr 2.

§ 2

Określa się szczególne cele ochrony Parku:

- 1) zachowanie zespołu form ukształtowania terenu strefy krawędziowej wysoczyzny morenowej, stanowiącej unikat morfologiczny w skali europejskiej,
- 2) zachowanie szczególnych walorów środowiska wodnego parku, zwłaszcza jezior lobeliowych i cieków o podgórskim charakterze,
- 3) utrzymanie pozytywnego wpływu lasów parku na warunki klimatyczne aglomeracji gdańskiej,
- 4) zachowanie bogactwa szaty roślinnej z jej różnorodnością botaniczną i regionalną specyfiką ekosystemów leśnych i nieleśnych, zwłaszcza fitocenoz źródliskowych, torfowiskowych, łąkowych i polnych,
- 5) dążenie do renaturalizacji zbiorowisk leśnych pod względem składu gatunkowego oraz struktury wiekowej i przestrzennej drzewostanów,
- 6) utrzymanie różnorodności siedlisk i mikrosiedlisk warunkujących bogactwo mykoflory i fauny,
- 7) zapewnienie warunków dla migracji fauny w obrębie parku oraz między parkiem a jego regionalnym otoczeniem oraz przeciwdziałanie fragmentacji kompleksów leśnych,
- 8) ochrona dziedzictwa kulturowego parku, w szczególności zachowanie historycznej sieci dróg o charakterze komunikacyjnym i rekreacyjnym, układów urbanistycznych i ruralistycznych oraz zespołów architektoniczno - przyrodniczych, a także niematerialnego dziedzictwa kulturowego,
- 9) ochrona i rewaloryzacja szczególnych wartości krajobrazowych parku, a zwłaszcza bezleśnych dolin, unikatowej ekspozycji strefy krawędziowej oraz obszarów współistnienia krajobrazu naturalnego i kulturowego.

§ 3

Na terenie Parku wprowadza się następujące zakazy:

- 1) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 340 i Nr 84, poz. 700);

- 2) umyślnego zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk i złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej, rybackiej i łowieckiej;
- 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej lub zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- 4) pozyskiwania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
- 5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwoświsiskowym lub budową, odbudową, utrzymaniem, remontem lub naprawą urządzeń wodnych;
- 6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli zmiany te nie służą ochronie przyrody lub racjonalnej gospodarce rolnej, leśnej, wodnej lub rybackiej;
- 7) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej;
- 8) likwidowania, zasypywania i przekształcania zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych;
- 9) wylewania gnojowicy, z wyjątkiem nawożenia własnych gruntów rolnych;
- 10) prowadzenia chowu i hodowli zwierząt metodą bezściółkową;
- 11) utrzymywania otwartych rowów ściekowych i zbiorników ściekowych;
- 12) organizowania rajdów motorowych i samochodowych;
- 13) używania łodzi motorowych i innego sprzętu motorowego na otwartych zbiornikach wodnych.

§ 4

1 . Zakaz, o którym mowa w § 3 pkt 7, nie dotyczy:

- 1) obszarów zwartej zabudowy wsi, w granicach określonych w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, gdzie dopuszcza się uzupełnianie zabudowy mieszkaniowej i usługowej, pod warunkiem wyznaczenia nieprzekraczalnej linii zabudowy od brzegów wód, określonej poprzez połączenie istniejących budynków na przylegających działkach;

- 2) istniejących siedlisk rolniczych - w zakresie uzupełniania istniejącej zabudowy o obiekty niezbędne do prowadzenia gospodarstwa rolnego, pod warunkiem nie przekraczania dotychczasowej linii zabudowy od brzegów wód;
 - 3) istniejących obiektów letniskowych, mieszkalnych i usługowych, zrealizowanych na podstawie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, które utraciły moc przed dniem 1 stycznia 2004 r. - gdzie dopuszcza się przebudowę i modernizację istniejącego zainwestowania w celu poprawy standardów ochrony środowiska oraz walorów estetyczno-krajobrazowych, pod warunkiem nie zwiększania powierzchni zabudowy, ilości miejsc pobytowych a także nie przybliżania zabudowy do brzegów wód.
- 2 . Odstępstwa wymienione § 4 ust. 1 mają zastosowanie w przypadku gdy w trakcie postępowania strona wykaże brak niekorzystnego wpływu planowanej inwestycji na chronione: krajobrazy, siedliska przyrodnicze oraz gatunki roślin, zwierząt i grzybów.
 - 3 . Zakaz, o którym mowa w § 3 pkt 13, nie dotyczy używania łodzi o napędzie elektrycznym o mocy do 5 KM, z wyłączeniem jezior Iobeliowych (Jez. Pałsznik - gmina Wejherowo, Jez. Wygoda – gmina Wejherowo; Jez. Zawiat - gmina Wejherowo, Jez. Bieszkowickie – gmina Wejherowo).

§ 5

Niniejsza uchwała nie narusza uprawnień nabytych na podstawie ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, prawomocnych orzeczeń administracyjnych i innych aktów prawnych, obowiązujących w dniu wejścia w życie uchwały.

§ 6

W zakresie uregulowanym niniejszą uchwałą traci moc Rozporządzenie Wojewody Pomorskiego Nr 57/06 z dnia 15 maja 2006 roku w sprawie Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. Woj. Pom. z 2006r. Nr 58, poz. 1194).

§ 7

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.

§ 8

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Województwa Pomorskiego.

Przewodniczący Sejmiku
Województwa Pomorskiego
Jan Kleinszmidt

1)Dz. U. z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 153, poz. 1271, Nr 214, poz. 1806; z 2003 r. Nr 162, poz. 1568; z 2004

r. Nr 102; poz.1055, Nr 116, poz. 1206; z 2006 r. Nr 126, poz. 875, Nr 227, poz. 1658; z 2007 r. Nr 173 poz. 1218 oraz z 2008

r. nr 180 poz. 1111, Nr 216 poz. 1370, Nr 223 poz. 1458; z 2009 r. Nr 157, poz. 1241,z 2010 r. Nr 28, poz.142 i 146, Nr 40, poz.

230, Nr 106 poz. 675.

2) Dz.U. z 2009r Nr 215 poz.1664, Nr 157 poz. 1241; Dz.U. z 2010 r. Nr 76 poz. 489, Nr 119 poz. 804.

**ZAŁĄCZNIK 1 do uchwały nr 143/VII/11 Sejmiku Województwa
Pomorskiego z dnia 27 kwietnia 2011 roku**

Opis granic Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego

A. Kompleks północny.

Północna granica Parku prowadzi od oddziału leśnego nr 8 (Nadleśnictwo Gdańsk Obręb Gniewowo 2005 r.) w kierunku wschodnim - wzdłuż szosy Wejherowo - Małe Gowino, a następnie po północnej granicy lasów komunalnych miasta Wejherowa - z włączeniem enklawy między oddziałami I h i 1g tych lasów - (wg stanu na 01.01.1993 r.) dociera do drogi wojewódzkiej Nr 218 Wejherowo - Nowy Dwór Wejherowski. Dalej granica biegnie w kierunku południowo - wschodnim wzdłuż tej drogi do granicy oddziału leśnego nr 27 (Nadleśnictwo Gdańsk Obręb Gniewowo 2005 r.), po której przecina dolinę rzeki Cedron i biegnie w kierunku północno - zachodnim, a następnie wschodnią granicą lasów państwowych, z włączeniem terenu cmentarza, dochodzi do miasta Reda.

Wschodnia granica Parku od miasta Reda podąża na południe wschodnim brzegiem lasów państwowych i dociera do miasta Rumia, gdzie przy oddz. 93 (Nadleśnictwo Gdańsk Obręb Chylonia 2005 r.) włącza się teren cmentarza.

Następnie granica biegnie skrajem lasów państwowych (Nadleśnictwo Gdańsk Obręb Chylonia 2005 r.), dociera do dzielnicy Gdynia - Grabówek (w granicach Parku pozostają tereny Skarbu Państwa w zarządzie MON) i dalej prowadzi po granicy lasów komunalnych Gdyni oddz. 2, 3, 4 s, 5 (bez pododdziałów a - g) - (wg stanu na 01.01.2006 r.), z włączeniem Cmentarza Witomińskiego i dociera do ul. Witomińskiej.

Dalej granica prowadzi na południe skrajem lasów państwowych, omija dzielnicę Witomino i biegnie drogą leśną między oddziałami 200 i 199 (Nadleśnictwo Gdańsk Obręb Oliwa 2005 r.), przecina linię kolejową Gdynia - Kościerzyna, prowadzi brzegiem lasów państwowych na wschód z włączeniem oddz. 13 i 14 lasów komunalnych Gdyni, omijając dzielnicę Mały Kack. Granica południowa biegnie od tego miejsca skrajem lasów państwowych, przecinając Drogę Obwodową Trójmiasta, dochodzi do szosy Wielki Kack - Łężyce i dalej biegnie granicą lasów państwowych, omijając dzielnicę Chwarzno i przecinając kolejno drogi: Wielki Kack - Rogulewo, Koleczkowo - Łężyce, Koleczkowo - Bieszkowice, Kamień - Rumia i Przetoczyno - Szemud.

Granica zachodnia od przecięcia z drogą wojewódzką Nr 224 Przetoczyno - Szemud biegnie brzegiem lasów państwowych na północ, z wyłączeniem oddziałów 203a - c, 131 d - w, 16g, h (Nadleśnictwo Gdańsk Obręb Gniewowo 2005 r.), dochodzi w pobliżu miejscowości Pętkowice do szosy Wejherowo - Gowino, którą dochodzi do miejsca, z którego rozpoczęto opis granic północnego kompleksu Parku.

Z Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego wyłącza się enklawę gruntów wsi Łężyce, która staje się otuliną parku. Granicę tej enklawy wyznaczają otaczające ją oddziały 114,115,116,117,145,150,155,170,169,168, 144, 143, 142, 124 (Nadleśnictwo Gdańsk, Obręb Chylonia 2005 r.) oraz przylegające do nich grunty leśne nie stanowiące własności Skarbu Państwa.

B. Kompleks południowy.

Północna granica południowego kompleksu TPK biegnie od skrzyżowania Drogi Obwodowej Trójmiasta z linią kolejową Gdynia - Kościerzyna, na wschód brzegiem zwartego kompleksu lasów państwowych do oddz. 238 (Nadleśnictwo Gdańsk Obręb Oliwa 2005 r.), - z włączeniem enklawy terenu byłej strzelnicy.

Granica wschodnia od ww. oddziału leśnego biegnie brzegiem lasów państwowych, z włączeniem oddz. 1 lasów komunalnych miasta Sopotu (wg stanu na 01.01.2001 r.), osiąga ul. Malczewskiego, którą kieruje się na wschód i biegnie po granicy lasów komunalnych Sopotu, z włączeniem terenów cmentarzy i wyłączeniem oddz. 9 lasów komunalnych Sopotu (wg stanu na 01.01.2001 r.), dociera do granicy z lasami państwowymi. Dalej granica Parku biegnie po granicy lasów państwowych (Nadleśnictwo Gdańsk Obręb Oliwa 2005 r.) z włączeniem oddz. 13 lasów komunalnych Sopotu (wg stanu na 01.01.2001 r.) i oddz. 29 lasów komunalnych Gdańska (wg stanu na 01.01.2001 r.), dochodzi do ul. Spacerowej. Dalej granica biegnie ulicą Spacerową w kierunku północno zachodnim do Renuszewa, następnie otacza tereny Ogrodu Zoologicznego i dochodzi do osady Ustroń. Dalej biegnie na południe przecinając Dolinę Czystej Wody wzdłuż najkrótszej linii łączącej oddziały leśne nr 92 s - 101 a, następnie wzdłuż istniejącej drogi przecina Dolinę Radości i dochodzi do oddz. 91 h (Nadleśnictwo Gdańsk Obręb Oliwa 2005 r.). Stąd granica biegnie po skraju lasów państwowych i lasów komunalnych Gdańska na południe, - z wyłączeniem terenu ogrodów działkowych w Dolinie Zakłęsy oraz oddziału 91 a, b, c (Nadleśnictwo Gdańsk Obręb Oliwa 2005 r.), z włączeniem Lasu Polanki oraz dolin: Zielonej i Samborowo. Następnie granica dociera do ul. Słowackiego, z wyłączeniem położonej na wschód od nasypu dawnej kolei części oddziału 37 lasów komunalnych Gdańska (wg stanu na 01.01.2001 r.) oraz oddziału 141 i, j (Nadleśnictwo Gdańsk Obręb Oliwa 2005 r.). Granica Parku przecina ulicę Słowackiego na wysokości oddz. 149 d (Nadleśnictwo Gdańsk Obręb Oliwa 2005 r.).

Południowa granica od ww. punktu biegnie skrajem lasów państwowych położonych na zachód od Matemblewa, z włączeniem terenów położonych na północ od najkrótszej linii łączącej dział 160 k (Nadleśnictwo Gdańsk Obręb Oliwa 2005 r.) z drogą gruntową przecinającą działkę geodezyjną nr 036 - 409/3 (m. Gdańsk, obręb 36), południowym skrajem tej drogi dociera do oddziału 157 c (Nadleśnictwo Gdańsk Obręb Oliwa 2005 r.) i po granicy lasów państwowych dociera do Drogi Obwodowej Trójmiasta w okolicy Kiełpinka.

Granica zachodnia od Kiełpinka prowadzi skrajem lasów państwowych po wschodniej stronie obwodnicy Trójmiasta w kierunku na północ, z wyłączeniem oddziałów: 99 c, d oraz 85 a - j (Nadleśnictwo Gdańsk Obręb Oliwa 2005 r.), przecina ulicę Spacerową oraz obwodnicę Trójmiasta i dalej granicą lasów państwowych kieruje się do linii kolejowej Gdynia - Kościerzyna. Następnie wzdłuż linii kolejowej biegnie na północ do skrzyżowania z Drogą Obwodową Trójmiasta i dochodzi do miejsca, w którym rozpoczęto opis granic południowego kompleksu TPK.

* - Powtarzające się w tekście Uchwały określenia - granica lasu, skraj lasu oraz brzeg lasu - zastosowano w znaczeniu granicy administracyjnej lasów państwowych i komunalnych.

Opis granic sporządzono na podstawie:

- 1) map operatu urządzeniowego Nadleśnictwa Gdańsk, obręby Chylonia, Gniewowo, Oliwa w skali 1:25000 - stan na 01.01.2005 r.,
- 2) mapy gospodarczej lasów komunalnych miasta Wejherowa w skali 1:5000 - stan na 01.01.1993 r.,
- 3) mapy przeglądowej drzewostanu lasów komunalnych miasta Gdyni w skali 1:20000 - stan na 01.01.2006 r.,
- 4) mapy gospodarczej lasów komunalnych miasta Sopotu w skali 1:10000 - stan na 01.01.2001 r.,
- 5) mapy gospodarczej lasów komunalnych miasta Gdańska w skali 1:10000 - stan na 01.01.2001 r.

UZASADNIENIE

Trójmiejski Park Krajobrazowy został utworzony Uchwałą Wojewódzkiej Rady Narodowej w Gdańsku z dnia 3 maja 1979 roku Nr XVI/89/79 w sprawie utworzenia Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. WRN w Gdańsku z 1979r. Nr 7, poz. 35).

Kwestie nazwy, obszaru, przebiegu granicy i otuliny w Trójmiejskim Parku Krajobrazowym, szczegółowe cele ochrony oraz zakazy właściwe dla Parku dotychczas regulowało Rozporządzenie Wojewody Pomorskiego Nr 57/06 z dnia 15 maja 2006 roku w sprawie Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego (Dz. Urz. Woj. Pom. z 2006r. Nr 58, poz. 1194).

Z dniem 01 sierpnia 2009r., w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami w organizacji i podziale zadań administracji publicznej w województwie (Dz. U. z 2009 r. Nr 92, poz. 753 ze zm.) parki krajobrazowe stały się jednostkami podlegającymi samorządowi województwa. Zgodnie z art. 16 ust. 3 znowelizowanej ustawy o ochronie przyrody (Dz. U. z 2009 r. Nr 151 poz. 1220 ze zm.) „utworzenie parku krajobrazowego lub powiększenie jego obszaru następuje w drodze uchwały sejmiku województwa, która określa jego nazwę, obszar, przebieg granicy i otulinę, jeżeli została wyznaczona, szczególne cele ochrony oraz zakazy właściwe dla danego parku krajobrazowego lub jego części, wybrane spośród zakazów, o których mowa w art. 17 ust. 1, wynikające z potrzeb jego ochrony. Likwidacja lub zmniejszenie obszaru parku krajobrazowego następuje w drodze uchwały sejmiku województwa, po uzgodnieniu z właściwymi miejscowo radami gmin, z powodu bezpowrotnej utraty wartości przyrodniczych, historycznych i kulturowych oraz walorów krajobrazowych na obszarach projektowanych do wyłączenia spod ochrony”.

W związku ze zmianą ustawy o ochronie przyrody, wprowadzoną art. 150 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2008 r. Nr 199 poz. 1227),- ww. Rozporządzenie Wojewody Pomorskiego Nr 57/06 z dnia 15 maja 2006 roku w sprawie Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego, należało dostosować do obowiązujących przepisów prawa, w związku z czym podjęto decyzję o wydaniu nowej uchwały regulującej całościowo kwestie związane z funkcjonowaniem Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego.

W myśl art. 16 ust. 1 i 2 ww. ustawy o ochronie przyrody park krajobrazowy obejmuje obszar chroniony ze względu na wartości przyrodnicze, historyczne i kulturowe oraz walory krajobrazowe w celu zachowania, popularyzacji tych wartości w warunkach zrównoważonego rozwoju. Na obszarach graniczących z parkiem krajobrazowym może być wyznaczona otulina.

Niniejsza uchwała nie zmienia zapisów dotyczących granic Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego. Zachowano większość zapisów dotyczących zakazów obowiązujących w parku.

Zmieniono nią natomiast dotychczasowe zapisy dotyczące odstępstw od zakazu „budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej”. Obecnie odstępstwo od powyższego zakazu dotyczy, między innymi, inwestycji w obiektach lotniskowych, mieszkalnych i usługowych zrealizowanych na podstawie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, które utraciły moc przed dniem 1 stycznia 2004 r. - gdzie dopuszcza się przebudowę i modernizację istniejącego zainwestowania w celu poprawy standardów ochrony środowiska oraz walorów estetyczno-krajobrazowych, pod warunkiem nie zwiększania powierzchni zabudowy, ilości miejsc pobytowych a także nie przybliżania zabudowy do brzegów wód. Powyższe odstępstwo w stosunku do Rozporządzenia Wojewody rozszerzono o obiekty lotniskowe, mieszkalne i usługowe. Usunięto zapis dotyczący ośrodków wypoczynkowych, kwalifikując je do usług.

Na otwartych zbiornikach wodnych dopuszczono używania łodzi o napędzie elektrycznym o mocy do 5 KM wyjątek stanowią jeziora lobeliowe. Moc silników elektrycznych do 5 KM uniemożliwi szybkie pływanie, co eliminuje mocne falowanie i związane z nim zagrożenia strefy litoralu jezior i strefy brzegowej (wymywanie roślinności ekotonowej, niszczenie tarlisk i ikry złożonej w pobliżu brzegu itp.). Nie dopuszcza się do stosowania tych silników na jeziorach lobeliowych ze względu na niebezpieczeństwo zniszczenia występujących w tych jeziorach gatunków roślin objętych ochroną i ich siedlisk.

Doprecyzowano zapis odnośnie sposobu określania linii zabudowy od brzegu wód, wyznaczając ją poprzez połączenie istniejących budynków na przylegających działkach.

W uchwale nie wprowadzono odstępstw od zakazów obowiązujących w Parku, wprowadzonych zapisami paragrafu 3 niniejszej uchwały, a wynikających wprost z art. 17 ust. 2,3 i 4 ww. ustawy o ochronie przyrody. Zgodnie z ww. przepisami ustawy zakazy, o których mowa w § 3 niniejszej uchwały nie dotyczą:

1) wykonywania zadań wynikających z planu ochrony;

2) wykonywania zadań na rzecz obronności kraju i bezpieczeństwa państwa;

3) prowadzenia akcji ratowniczej oraz działań związanych z bezpieczeństwem powszechnym;

4) realizacji inwestycji celu publicznego w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717z późn. zm.).

Zakaz, o którym mowa w:

§ 3 pkt 1 uchwały nie dotyczy realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których sporządzenie raportu o oddziaływaniu na środowisko nie jest obowiązkowe i przeprowadzona procedura oceny oddziaływania na środowisko wykazała brak niekorzystnego wpływu na przyrodę parku krajobrazowego.

§ 3 pkt 13 uchwały nie dotyczy statków jednostek ratowniczych, jednostek organizacyjnych właściciela wód lub urządzeń wodnych zlokalizowanych na wodach, inspektorów żeglugi śródlądowej, Państwowej i Społecznej Straży Rybackiej, promów w ciągu dróg publicznych, prowadzenia racjonalnej gospodarki rybackiej oraz wykonywania zadań z zakresu ochrony przyrody przez Służbę Parku Krajobrazowego.

Zakazy i ustalenia przyjęte niniejszą uchwałą zachowują ciągłość zasad obowiązujących w dotychczasowych aktach prawnych regulujących funkcjonowanie parków krajobrazowych i są niezbędne do zachowania walorów przyrodniczych tych obszarów. Odstępstwa od zakazów pozwalają prowadzenie polityki zrównoważonego rozwoju w województwie pomorskim.

Zgodnie z art. 35 ust 1 ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami organizacji i podziale zadań administracji publicznej w województwie do czasu wejścia w życie aktów prawa miejscowego wydanych na podstawie upoważnień zmienianych powyższą ustawą zachowują moc dotychczasowe akty prawa miejscowego, w tym Rozporządzenie Wojewody Pomorskiego Nr 57/06 z dnia 15 maja 2006 roku w sprawie Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego. Zgodnie z tym przepisem zatem z chwilą wejścia w życie niniejszej uchwały traci moc Rozporządzenie Wojewody Pomorskiego Nr 57/06 z dnia 15 maja 2006 roku w sprawie Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego.

Wobec powyższego podjęcie niniejszej uchwały jest zasadne.